

at vi her i Landet maa sørge for, at der ikke forhandles eller omsættes Varer med falsk Angivelse af deres Tilvirkningssted. Men det foreliggende Forslag gaar jo noget videre end den højtærede Ministers. Den højtærede Minister indskrænker sig til det negative, at forbyde, at Varer angives for at være noget andet, end de virkelig ere, eller at være tilvirkede et andet Sted, end hvor de virkelig ere tilvirkede. Det foreliggende Lovforslag gør et positivt Skridt der udover, idet det søger at hjælpe den danske Producent til positivt at byde Køberne en Garanti for Varens Ægthed. Dette sker ved den foreslaaede Indførelse af et saakaldt Nationalmærke, hvis nærmere Ordning fastsættes af Indenrigsministeren. Jeg vil her straks bemærke, at vi ikke have ment at burde gøre et saadant Mærke obligatorisk; ingen, som ikke ønsker at bruge det, skal være forpligtet dertil; der gives kun dem, som ville bruge det for deres danske Produkter, en Ret dertil. Jeg maa tillige bemærke, for at afværge en Misforstaaelse, som jeg har hørt er kommen frem, at Nationalmærket ikke udelukker, at enhver Producent, der ønsker det, ved Siden deraf fremdeles kan benytte sit særlige Mærke. De to Ting kunne meget godt gaa ved Siden af hinanden. Vi have altsaa kun foreslaaet et Nationalmærke som fakultativt; men skulde der være Stemning for at gaa videre og at gøre Mærket obligatorisk, antager jeg ikke, der fra Forslagsstillernes Side vil være nogen Hindring derfor. Dernæst maa jeg gøre opmærksom paa, at Forslaget kun omfatter Handel med Smør i Jusstager. Vi ere gaaede ud fra, at det er denne Handel, der spiller den største Rolle, navnlig paa det engelske Marked, og at ved Siden deraf Handel med Smør i Blitdaaser eller med det saakaldte Vasksmør kun spiller en underordnet Rolle, hvortil kommer, at det vilde være noget vanskeliggere at bringe det foreslaaede Mærke til Anvendelse paa Smør udenfor Jusstager. Skulde det imidlertid vise sig muligt at finde en betryggende Ordning for Mærkets Anvendelse i videre Omfang, vil man ogsaa her kunne gøre Regning paa vor Smødekommens, men jeg tror kun ikke, det vil blive let, naar man ikke vil gaa til løse Mærker, og man vil vanskeligt kunne forhindre Misbrug af Mærket, hvis det skal kunne bruges løst i Stedet for, som her foreslaaet, at indbrændes i Jusstagen. Der er en Indvending, som man Mand og Mand imellem jævnlig kan høre mod en Bestemmelse som den her foreslaaede, nemlig, at de danske Smørproducenter ikke ere tjente med et Paabud om, at det Smør, der ud-

føres herfra, skal gaa under sit rette Navn. Man mener, det skal kunne gavne det danske Smør paa det engelske Marked, at f. Eks. svenskt Smør kan udføres herfra og sælges i England som dansk Smør. Jeg tror dog, det er en Indvending, man vil være betænkelig ved offentlig at komme frem med; jeg tror, at det er en almindelig og velbegrundet Mening, at ligesom det danske Smør ved egen Hjælp har vundet sit gode Renomme i Udlandet, saaledes vil det ogsaa være i Stand til uden Hjælp af fremmed Smør at bevare og hævde sit gode Renomme. Og selv om man kunne sige, at det havde visse Fordele, at fint svenskt Smør eksporteredes herfra under Navn af dansk Smør, har man dog under den forhaandenværende Tilstand slet ingen Garanti for, at ikke ogsaa daarligt svenskt eller andet simpelt fremmed Smør bliver udført som dansk Smør og derved skader vort danske Produkt. Endvidere er det jo et Faktum, at man i England er bleven mistænksom lige overfor den Smørekseport, der finder Sted herfra, og man kan ikke i Længden bevare den nuværende Tilstand. Det er nødvendigt, at der herfra gøres noget for at slaa den Mistanke ned, som faktisk er til Stede i England overfor den danske Smørhandel. Jeg vil ikke i nogen Maade paastaa, at der her fra Landet i noget Omfang drives Handel eller Udførsel med fremmed Smør under Navn af dansk Smør; men Faktum er som sagt, at man i England er bleven mere mistænksom, og det maa være Motiv nok for os til, at vi herfra gøre, hvad vi kunne, for at slaa denne Mistanke ned. Derhos maa jeg gøre opmærksom paa, at den Betragtning, at det skulde være til Gavn for det danske Smør, at svenskt Smør kan sælges sammen med det som dansk, allerede rammes af Ministerens nævnte Forslag. Hvis det bliver til Lov, vil den omhandlede Trafik ikke kunne fortsættes, saa at Modstand mod det foreliggende Forslag paa Basis af, at det vil forhindre Udførsel herfra af svenskt Smør som dansk, tillige er en Modstand mod Ministerens Forslag, der stempler Trafikken som ulovlig. Der er en anden Indvending, som jeg har hørt, den nemlig, at det ikke skulde kunne nytte noget, at vi fik et Nationalmærke, idet man kunde berygte, at de større Smørhandlere, som mærkelig nok synes meget uvillig stemte overfor dette Forslag, ikke ville bruge det, men ville foretrække fremdeles at sende deres Varer til England under hidtil brugte Mærker eller Beteqnelser. I den Henseende tror jeg imidlertid, man kan tage Tingen med stor Ro. Jeg er vis paa, at hvis vi først faa